

af det Reglement, som ganske bestemt vise, at det er lavet for at opdrage disse unge Mennesker til at være en Klasse for sig, noget for sig selv, ikke det samme som andre. Der staar f. Eks., at de maa ikke gaa med Sporer og Ridepisk paa Gaden, hvor ej heller andre Sager maa bæres end Undervisningsgenstande og Skøjter. Altsaa, en saadan ung Mand skulde lide et forfærdeligt Skaar ved at gaa med en Pakke under Armen, naar det ikke er Skolesager. Det er Eliten, som kommer her, Rakket for sig — som jeg sagde før. Det er for at vise, at de ere mere end andre Mennesker. Dette Reglement er udstedt af den nuværende Minister, og jeg mener, at det er et Skridt i den forkerte Retning.

Den ærede Ministers Svar paa min Henvendelse angaaende de faste Arbejdere forundrede mig noget. Jeg har i alt Fald ikke ment, at Sagen hænger saadan sammen, som Ministeren nu fremstillede den overfor mig. Jeg har maattet forstaa det saaledes, at Arbejderne have indgivet et Andragende, hvori de, som jeg har nævnt tidligere, andrage om at faa deres Lønningsforhold reviderede og at komme bort fra de mange Tillæg, hvad Ministeren ogsaa sagde maatte være Opgaven, og at de have faaet et afslaaende Svar. At det er motiveret saaledes, som Ministeren sagde, vide Arbejderne ikke, de have ikke faaet Svaret, og det er det, jeg har beklaget mig over. Svaret er sendt til Værftet, er læst op for Arbejderne derude, men Arbejderne have ikke selv faaet det. De have ganske vist skrevet Andragendet, men de have ikke selv faaet Svaret, og det var det, jeg sigtede til, naar jeg sagde, at jeg syntes, der var rejst endnu en Vold imellem Administrationen, Ministeren og Arbejderne, naar det gik saa omsvøbsmæssigt til, som det gjorde.

Det glæder mig, at Ministeren erklærer, at skulde nogen formene Arbejderne at komme til ham, vil han sørge for, at det ikke formenes dem. Det giver Arbejderne Haab om, at det Reglement, hvorefter der bestaar det meningsløse Forhold, at Arbejdere, der udføre en civil Beskæftigelse, betragtes som militære, skal betragtes som en ren Formalitet. Det vil sikkert ogsaa glæde alle Arbejderne. En Udtalelse fra Ministeren om, at han har Sympati for dette Andragende, er naturligvis overordentlig smuk, men Arbejderne have opfattet Ministerens Svar som et Afslag. Naar de nu høre, at Ministeren har Sympati for deres Andragende,

er jeg sikker paa, at Arbejderne ville komme igen, og jeg haaber, at Ministeren da vil stille sig velvilligt til deres Andragende.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Jeg skal til det ærede Medlem sige, at det forholder sig rigtigt nok med det skriftlige Svar, som blev meddelt Arbejderne, og at Lønningsbestemmelserne ere nævnte der, men at der er Uoverensstemmelser mellem det ærede Medlems Fremstilling og selve Svaret har jeg hørt i Dag. Det er en Afvisning af Andragendet, og jeg har ogsaa mundtlig afvist Andragendet med den Begrundelse, at for Tiden kunde jeg ikke tage Standpunkt, da jeg mente at maatte afvente, dels hvorledes det gik med de private Arbejdere her paa Finansloven, og dels hvorledes det gik med det Pensionsforhold, jeg haabede skulde blive gennemført for Hærens Laboratoriearbejdere. Der er i Virkeligheden givet to Svar, og det er det, det ærede Medlem ikke synes at kunne forstaa.

Med Hensyn til Arbejdernes Adgang til mig henholder jeg mig til, hvad jeg før sagde. Jeg vil gerne tage imod dem, men de maa selvfølgelig melde til deres overordnede, at de ville gaa til Ministeren med dit eller dat, hvad de nu ønske at komme med. Thi hos deres overordnede skulle vi søge de Oplysninger, Administrationen er i Besiddelse af, og det gaar langt bedre, naar man faar Oplysningerne samtidigt, end naar jeg skal henvende mig den samme Vej tilbage. Det tager længere Tid, og det er ikke til Fremme af noget som helst godt Arbejde i Administrationen.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 8de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Olsen: Jeg har meget godt forstaaet, at der er kommet to Svar, jeg nævnte ganske vist ikke det ene, Henvisningen til Pensionsforslaget for Arbejderne paa Laboratorierne eller Tøjhuset. Det er rigtigt nok, at det Svar, der er givet Arbejderne indirekte, gennem Værftets Regnskabschef, i Virkeligheden har været et Afslag. Det er det reelle Resultat, det kommer an paa. Et Afslag ere Arbejderne ikke tjente med, og derfor siger jeg, at jeg er glad ved, at Ministeren har udtalt, at han igen vil tage Sagen op. Uoverensstemmelser er der naturligvis, det har jeg paapeget i Dag, men Uoverensstemmelserne fremkomme ved, at det Billede,